

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 8C/46/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5610210564
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5610210564.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu Z. F., D.. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. Ž., B. XXXX/XX, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jiřím Martausom, so sídlom v Lipt. Mikuláši, M. Pišúta 936/16, proti žalovanému v I. rade F. S., trvale bytom S. U..C.W., C. XXX/XX, právne zastúpenému advokátom JUDr. Petrom Jančim, so sídlom v Lipt. Mikuláši, Garbiarska 695 a proti žalovanému v II. rade A. G., H. N. M. XXX, v konaní o zaplatenie 66.387,33 eur s príslušenstvom, samosudkyňou JUDr. Janou Haluškovou takto

rozhodol:

I. Žalovaní sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 46.387,83 eur spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 66.387,83 eur za čas od 06.12.2007 do 25.08.2009, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 61.387,83 eur za čas od 26.08.2009 do 16.09.2009, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 55.387,83 eur za čas od 17.09.2009 do 30.09.2009, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 51.387,83 eur za čas od 01.10.2009 do 12.10.2009, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 48.887,83 eur za čas od 13.10.2009 do 06.11.2009, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 48.387,83 eur za čas od 07.11.2009 do 12.11.2009, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 47.387,83 eur za čas od 13.11.2009 do 20.11.2009 a s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 46.387,83 eur od 21.11.2009 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. O náhrade trov konania rozhodne súd samostatne, po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu okresnému súdu 06.12.2010 domáhal, aby súd žalovaného I., žalovaného II. a žalovaného III. R. G. zaviazal na zaplatenie istiny 66.387,83 eur spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z tejto istiny od 06.12.2007 do zaplatenia a s náhradou trov konania s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť ostatných žalovaných. Žalobu odôvodnil tým, že 05.12.2006 uzatvoril so žalovaným I. a so žalovaným II. písomnú zmluvu o pôžičke čiastky 2.000.000,- Sk, ktorú sa žalovaní zaviazali vrátiť v lehote najneskôr do 05.12.2007. Pravosť podpisov žalovaných I. a II. osvedčila notárka JUDr. Viera Kupcová, so sídlom v Lipt. Mikuláši. K odovzdaniu predmetu pôžičky došlo 05.12.2006, čo potvrdzuje listina z toho istého dňa označená ako potvrdenie, obsahujúca vlastnoručné úradne osvedčené podpisy žalovaných I. a II.. Povinnosť ručenia na seba prevzal žalovaný III. v písomnej zmluve o pôžičke. Žalovaní svoj dlh žalobcovi napriek viacerým výzvam neuhradili ani čiastočne a keďže sú s jeho plnením v omeškani, žalobca si uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania, odo dňa nasledujúceho po splatnosti pôžičky do zaplatenia.

Tunajší okresný súd dňa 18.01.2011 vydal platobný rozkaz č. k. 1Ro/1132/2010-15, proti ktorému podal v zákonnej lehote žalovaný v I. rade odpor odôvodnený tým, že dlh voči žalobcovi v žalovanej výške 66.387,83 eur uhradil v hotovosti od 05.06.2007 do 10.12.2008 sumu 41.167,35 eur (pri odovzdávaní splátok bol prítomný aj žalovaný II.) a ďalej sumu 25.220,48 eur hotovostnými vkladmi na účet žalobcu (dňa 12.01.2009 sumu 2.821,48 eur, dňa 23.03.2009 sumu 1.032,- eur, dňa 23.03.2009 sumu 20,- eur, dňa 17.04.2009 sumu 1.347,- eur, dňa 25.08.2009 5.000,- eur, 16.09.2009 sumu 6.000,- eur, dňa 30.09.2009 sumu 4.000,- eur, dňa 12.10.2009 sumu 2.500,- eur, dňa 06.11.2009 sumu 500,- eur, dňa 12.11.2009 sumu 1.000,- eur a 20.11.2009 1.000,- eur). Navrhol zamietnutie žaloby uplatniac si právo na náhradu trov konania.

Žalovaný v II. rade proti vydanému platobnému rozkazu odpor nepodal. Krajský súd v Žiline sa v uznesení č.k. 8Co/444/2012-200 zo dňa 31.05.2013, právoplatným 25.09.2013 nestotožnil s právnym názorom prvostupňového súdu (rozsudok č.k. 8C/46/2011-138 zo dňa 12.07.2012) o tom, že procesné spoločenstvo žalovaných je v zmysle § 91 ods. 1 Obč. súd. por. spoločenstvom samostatným. Uviedol naopak, že na strane žalovaných ide o nerozlučné spoločenstvo. Právny zástupca žalobcu pred vyhlásením rozsudku zo dňa 12.07.2012 vzhľadom na nastávajúcu procesnú situáciu na pojednávaní 10.08.2011 upresnil žalobca žalobný petít tak, že sa domáha uloženia povinnosti žalovanému I. zaplatiť sumu 66.387,83 eur spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z tejto sumy od 06.12.2007 do zaplatenia a s náhradou trov konania s tým, že plnením pôvodného žalovaného v II. rade na základe platobného rozkazu Okresného súdu Lipt. Mikuláš sp. zn. 1Ro/1132/2010 z 18.1.2011 zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť žalovaného. Vzhľadom na neskôr (31.05.2013) prezentovaný právny názor odvolacieho súdu a formuláciu pôvodného petítu ďalšia zmena žaloby, týkajúca sa spôsobu splnenia záväzku, nebola potrebná (súd nie je viazaný tým, či účastník navrhuje solidárne zaplatenie záväzku, alebo jeho zaplatenie tak, že plnením poskytnutým jedným účastníkom zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého účastníka). Odvolací súd okrem uvedenej procesnej vady okresnému súdu nevytkol žiadne iné procesné, skutkové, alebo právne pochybenie a nenariadil vykonať iné ako už vykonané dôkazy.

Žalovaný III. R. G. počas konania dňa 03.02.2011 zomrel, čo je preukázané fotokópiou oznámenia o úmrtí, vystaveného Mestom Banská Bystrica 04.02.2011. Na základe tejto skutočnosti súd uznesením č. k. 8C/46/2011-41 zo dňa 05.05.2011, právoplatným 24.05.2011 prerušil konanie do právoplatného skončenia dedičského konania po žalovanom III. Následne súd rozhodol o pokračovaní v konaní uznesením č. k. 8C/46/2011-52 zo dňa 20.06.2011 a uznesením zo 06.07.2011 č. k. 8C/46/2011-57 ustanovil kolízneho opatrovníka maloletým dedičom žalovaného III., prostredníctvom ktorého maloletí právni nástupcovia pôvodne žalovaného III. podali dňa 13.07.2011 odpor.

Z výsluchu žalobcu ako účastníka konania súd zistil, že do požičania peňazí sa poznal so žalovaným F. S. prostredníctvom svojho brata T.Š. F., ktorý žije v U.. C.. Žalovaný I. oslovil brata žalobcu s tým, či by mu žalobca nemohol požičať peniaze na kúpu stavebného materiálu na stavbu garáží v Lipt. Hrádku; žalobca sa mal podieľať na zisku z predaja garáží. Stretli sa v Žiline, kde sa o všetkom dohodli. Výšku pôžičky 2.000.000,- Sk určil žalovaný I., žalobca časť týchto peňazí mal a časť si požičal. Dobu vrátenia pôžičky určili na základe vzájomného súhlasu. Text zmluvy koncipoval p. S.. Žalobca doniesol požadovanú hotovosť do Lipt. Mikuláša rovno k notárke, všetko už bolo pripravené. Peniaze mali byť vrátené v hotovosti po roku, teda do 05.12.2007. Pri notárke boli okrem žalobcu žalovaný I. aj žalovaný II.; nevie, či notárka bola prítomná aj pri odovzdaní peňazí. Aj potvrdenie o prevzatí pôžičky bolo nachystané p. S.. Predtým požičiaval p. S. peniaze dva, tri alebo štyrikrát, ale menšie obnosy, rádovo tisíce. Tieto peniaze boli vždy vrátené, niektoré včas, niektoré v omeškaní. Písomnou formou mali uzatvorenú len túto jednu jedinú zmluvu. Všetky pôžičky boli zabezpečené zmenkou; zmenku o zabezpečení pôžičky 2.000.000,- Sk má k dispozícii jeho právny zástupca. Jednu z týchto pôžičiek vo výške 300.000,- Sk poslal 08.03.2006 na účet p. S.; nevie dokedy mala byť vrátená. Žalovaných vyzýval na vrátenie pôžičky niekoľkokrát; dopyčoval sa o problémoch firmy. Kontaktoval hlavne p. S.. Vklady na účet v H. sú nie vrátením pôžičky, ale splátkami auta. Žalovaný I. od mal žalobcu kúpiť na súkromné účely osobné motorové vozidlo typu AUDI A6, ktoré mu žalobca odovzdal v lete 2008. Kúpnu cenu ústne dohodnutú na 1.500.000,- Sk mal splácať po 100.000,- Sk mesačne, prvá splátka mala byť odovzdaná už ďalší mesiac. Keďže nedošlo k prepisu vlastníctva motorového vozidla a havarijné poistenie bolo zaplatené do 07.04.2009, žalobca vyzval žalovaného I. ako užívateľa auta, aby zaplatil aspoň poistenie. Preto 17.04.2009 žalovaný I. poslal žalobcovi 1.347 eur, ktoré v odpore označuje za splátku pôžičky. Suma 2.821,48 eur (85.000,- Sk) zaplatená 12.01.2009 je platbou za 5 ks elektronických diskov a zimných

pneumatík, po ktoré p. S. do Žiliny poslal svojho šoféra. Platba vo výške 1.032 eur z 23.03.2009 je doplatkom alikvotnej časti povinného zmluvného poistenia za rok 2008 do apríla 2009. Keďže ju žalobca vyrátal presne na dni, v ten istý deň poukázal žalovaný aj 20 eur. Je nelogické, aby niekto vracal dva milióny po 20 eur. Suma 5.000 eur z 25.08.2009 je prvou platbou kúpnej ceny motorového vozidla. V dňoch 16.09. a 30.09.2009 poukázal žalovaný 6.000 eur a 4.000 eur z titulu vrátenia pôžičky poskytnutej vo výške 300.000,- Sk v roku 2006. Platby z 12.10.2009, 06.11.2009, 12.11.2009 a 20.11.2009 vo výške 2.500 eur, 500 eur a dvakrát po 1.000 eur sú doplatkom kúpnej ceny motorového vozidla; za rok z nej teda bolo zaplatených 10.000 eur. Potom mu p. S., keďže vozidlo nebolo prepísané, automobil vrátil koncom roku 2009. K prepisu malo dôjsť až po zaplatení kúpnej ceny. Po vrátení auta sa dohodli, že zaplatená čiastka 10.000 eur je odplata za jeho užívanie. Na aute bolo žalovaným I. najazdených 55.000 km. Zimné kolesá vrátené neboli z dôvodu odcudzenia. Žalovaným I. a II. žalobca požičiaval 2.000.000,- Sk ako fyzickým osobám. Nehnutelnosť od MIMO TATRY, s.r.o. kúpil asi v máji 2008 za 2,5 milióna korún, ktoré boli vyplatené v hotovosti u notára, o čom je záznam. Dohoda o spätnom prevode vlastníctva urobená nebola.

Žalovaný I. vypovedal, že dňa 25.10.2005 došlo k požičaniu sumy 700.000,- Sk žalobcom, v marci roku 2006 sumy 300.000,- Sk a v decembri 2006 sumy 1.000.000,- Sk. Dvakrát bola pôžička poskytnutá v hotovosti, raz prevodom na účet. Pôžičky boli odovzdávané pre firmu MIMO TATRY, s.r.o., v ktorej podnikal s p. G.. Odovzdaniu peňazí vždy predchádzal podpis zmenky vystavenej v jednom vyhotovení na túto právnickú osobu, ktoré obdržal žalobca. Pri tretej pôžičke zmenka nebola dostatočná a žalobca chcel, aby bola pôžička prepísaná na nich ako fyzické osoby. Bola zhotovená aj písomná zmluva o pôžičke. Išlo o ústne dohody. Účelom požičania peňazí nebola výstavba garáží, ale bytového domu v obci Buchlovice. Profit žalobcu z pôžičiek mal byť dohodnutý po ich vrátení. Prvá suma 700.000,- Sk bola požičaná 25.10.2005 v hotovosti v Žiline pri Tesco. Ako tvrdil, peniaze boli požičané na neurčito, minimálne na dva roky, vlastne na jeden rok. Peniaze boli požičané do ukončenia výstavby, ktorá mala trvať 9 až 12 mesiacov. Nebolo dohodnuté ich vrátenie naraz, alebo v splátkach. Dlžníkom bola firma MIMO TATRY, s.r.o.. Suma 300.000,- Sk bola dočerpaná prevodom na účet. Pôžička 300.000,- Sk po zjednotení bola zaplatená v rámci úkonov, o ktorých hovoril, nebola oddelená od ostatnej požičanej sumy. V decembri 2006 bol požičaný zostatok peňazí 1.000.000,- Sk v hotovosti, ktorý prebral on s p. G.. Všetko bolo scelené do jedného celku, zmenka nebola vystavená na firmu, ale na nich dvoch ako fyzické osoby. Motorové vozidlo AUDI A6 prebral v októbri 2008 a pri jeho preberaní priniesol žalobcovi 300.000,- Sk, prítomní boli p. G. a Š., bola to záloha. Ústne sa dohodli, že dokiaľ nevyplatí kúpnu cenu 1.500.000,- Sk vozidla, za jeho užívanie bude platiť mesačne 10.000,- Sk odplatu, ktorú platil pravidelne v hotovosti alebo prevodom. Kúpna cena mala byť zaplatená do apríla nasledujúceho roku. Zimné pneumatiky kúpil zvlášť za 50.000,- Sk, ich cenu uhradil. Auto mal kúpiť ako fyzická osoba a prevod vlastníctva v evidencii mal byť urobený po zaplatení kúpnej ceny. Zákonné poistenie zaplatil za obdobie od októbra 2008 do mája 2009. Nemohol na vozidle najazdiť 55.000 km. Zákonné poistenie bolo zaplatené tak, že firma mala uzatvorenú rámcovú poisťovňu zmluvu na súbor poistených vecí, kde bolo zahrnuté aj toto vozidlo. Platba havarijného poistenia je jedna zo splátok uvedených v odpore, môže byť že ide o 1.347 eur zaplatených 17.04.2009. Auto žalobcovi po vzájomnej dohode vrátil v máji 2009. K hotovostným splátkam pôžičky v zmysle dohody so žalobcom po 75.000,- Sk mesačne dochádzalo ich odovzdaním bratovi žalobcu T. F.. Peniaze odnášal žalovaný, p. G. a asi dvakrát aj p. G. do predajne hračiek T. F. v Lipt. Hrádku. Predtým boli tieto peniaze uložené väčšinou na účte firmy MIMO TATRY, s. r.o. alebo MIMO spol., alebo na osobnom účte žalovaného. Takýchto splátok urobili 14 alebo 15, T. F. ich prevzatie nepodpisoval. Iné osoby tam prítomné neboli. K sume 41.167,35 eur, keď on nevie presný počet splátok dospel tak, že odpočítal platby poskytnuté prevodom na účet. Ku koncu pôžičku vracali bezhotovostne, lebo to bolo výhodnejšie. Na hotovostných platbách mal záujem žalobca. Účel platby žalovaný neoznačoval, lebo to nepovažoval za potrebné, mali iné vzťahy a bola iná dohoda. Splátka z 12.01.2009 na 2.821,48 eur, čo je v prepočte 85.000,- Sk je platbou pôžičky 75.000,- Sk a 10.000,- Sk je nájom za užívanie auta. 23.03.2009 bola zaslaná suma 1.032 eur a v ten istý deň 20 eur ako doplatok, lebo keď prišli peniaze, hneď ich posielali žalobcovi. Potvrdenia o splnení dlhu sa od žalobcu nedožadoval. Brat žalobcu neprejavil vôľu neprevziať peniaze a nedal najavo, že nie je takýmto konaním od svojho brata poverený. Iné peniaze okrem platieb tejto pôžičky bratovi žalobcu nevyplácal. Splátky pôžičky v období od mája do júla 2009 neposkytovali, lebo firma bola v platobnej neschopnosti, čo žalobcovi oznámil telefonicky. Číslo účtu vedel od žalobcu. Okrem žalobcu a žalovaných I. a II. o týchto finančných transakciách nevie asi nikto.

Svedok T. F. vo svojej výpovedi uviedol, že ho žalovaný I. požiadal o vybavenie peňazí u brata na stavebnú činnosť. So žalovaným sa poznajú 10 alebo 12 rokov, v tom čase boli dobrí známi. Potom oslovil brata, či môže dať telefonický kontakt žalovanému. K odovzdaniu peňazí došlo v Žiline, nevie presný dátum, nebol tam prítomný. Od brata vie, že išlo o 2.000.000,- Sk. Nevie aká bola presná dohoda o vrátení peňazí; keby boli vrátené, nie na súde. Nevie či bola nevrátená len časť týchto peňazí, alebo celá suma. Nemá tiež vedomosť o tom, či dohodli odplatu za požičanie peňazí. Brat sa vrátenia peňazí domáhal, nemohol sa s p. S. spojiť. Nemá vedomosť o tom, či medzi žalobcom a žalovaným boli ďalšie pôžičky. Pána G. svedok pozná z videnia, pána G. vôbec. Svedok od pána S. ani raz neprevzal peniaze. Automobil AUDI A6 mal nejaký čas p. S., ale bol problém s platením, tak bolo vrátené. Nevie, či žalobcovi žalovaný za auto zaplatil nejaké peniaze. Suma 2.000.000,- Sk podľa jeho vedomosti bola vyplatená naraz, spisali to u notára. Nevie, či boli presne peniaze vyplatené u notára alebo inde.

Žalovaný II. v pôvodnej procesnej pozícii svedka vo svojej výpovedi uviedol, že si presné okolnosti uzatvorenia zmluvy o pôžičke nepamätá. Pán F. peniaze požičal, splácali mu ich s p. S. mesačne. Keď ich chcel žalobca späť, nemohli mu zaplatiť všetky, preto mu ponúkli zábezpeku v podobe zriadenia farchy na nehnuteľnosť v ich vlastníctve. Žalobca s tým nesúhlasil, preto mu túto nehnuteľnosť previedli. Peniaze splácali po 75.000,- Sk mesačne tak ako mohli, odnášal ich on, alebo p. S., alebo spolu. Nevie, či po jeho odchode z firmy MIMO TATRY p. S. peniaze naďalej vkladal na účet, alebo prevádzal. Pôvodne chceli peniaze požičať pre firmu MIMO TATRY, aj prvá zmluva bola pre túto firmu ako dlžníka. Pán F. s takýmto postupom nesúhlasil, bola vyhotovená zmluva na žalovaných ako fyzické osoby. Peniaze boli odovzdané v hotovosti po častiach, nie prevodom na účet, ale už si nepamätá ako to bolo. Má pocit, že raz boli so žalobcom v Žiline, že raz peniaze prebrali spolu s pánom S. a raz pán S.. Už si to nepamätá. Peniaze boli použité pre potreby firmy MIMO TATRY. Žalobca sa na výlučnom podnikaní svedka, žalovaného ani na podnikaní firmy MIMO TATRY nepodieľal finančným vkladom. Svedkovi žalobca poskytol len túto jednu pôžičku. Lehota vrátenia pôžičky do 05.12.2007 bola dohodnutá spoločne, nejaké peniaze do jej uplynutia vrátené boli. Nepamätá si, kedy dali prvú splátku, ale peniaze nosili nejakú začiatkom mesiaca. Nemá vedomosť o tom, aká suma bola vrátená do lehoty splatnosti pôžičky. Svedkovi žalobca žiaden doklad o prevzatí pôžičky nepodpisoval. Má pocit, že nič nepodpisoval ani keď boli peniaze zaniest' spolu so žalovaným. Nevie, či čiastka 2.000.000,- Sk požičaná firme bola zavedená do jej účtovníctva, alebo nie. Svedok z firmy odišiel asi v roku 2009. Pán S. mal ešte pôžičku dorovnávať, či je zaplatená k dnešnému dňu nevie. Svedok osobne odnášal dva alebo trikrát splátky pôžičky do predajne na začiatku Lipt. Hrádku, ktoré odovzdal bratovi žalobcu. Pri odovzdaní boli prítomní len sami dvaja; svedkov kamarát zostal v aute. Postupoval takto na základe telefonickej dohody so žalobcom. Prevzatie peňazí bral žalobcu nepodpisoval. S p. S. boli peniaze odovzdávať v Žiline, odovzdali ich priamo žalobcovi. Nevie, či sa nestretli niekde na benzínovom čerpadle. Peniaze na splátky brali z firemného účtu, on ako fyzická osoba ani spoločnosť MIMO TATRY iné podlžnosti okrem tejto pôžičky voči žalobcovi nemali. P. S. I. auto od žalobcu kupoval a niesol aj nejaké peniaze, ale či ho mal splácať a ako, to svedok nevie. Žalovaný I. automobil aj kúpil a užíval, nevie za akú cenu a nevie, či bola celá zaplatená. Nevie, či vozidlo bolo vo vlastníctve firmy alebo p. S.. Zmluva o prevode vlastníctva kaštieľa v Lipt. Hrádku z MIMO TATRY, s.r.o. na žalobcu bola urobená po splatnosti pôžičky. Dohoda bola taká, že keď zaplatia pôžičku, pán F. na spoločnosť MIMO TATRY spätne prevedie vlastnícke právo k tejto budove, zatiaľ sa tak nestalo. Museli to urobiť, pretože nemali peniaze vtedy, keď ich chcel vrátiť p. F.. Nespomína si na dohodnutú kúpnu cenu nehnuteľnosti. Myslí si, že bola vo výške pôžičky, keďže išlo o zabezpečenie. Kúpna cena za nehnuteľnosť žalobcom nebola zaplatená.

Svedok O. Š. vo svojej výpovedi uviedol, že žalovaný I. bral od žalobcu dve autá zn. Audi, prvé bolo čierne, druhé strieborné. Boli v Žiline, aj p. S. aj p. G. pri bytovke; tam bolo odovzdané auto striebornej farby. Svedok išiel späť na tomto aute spolu s p. S. V. A.. G. V. A.. G. šiel na Wolkswagene. Pravdepodobne išli kupovať, lebo vraveli, že berú obnos peňazí, že idú niečo vyplatiť. Svedok videl, že p. S. bral obálku s peniazmi, nevie uviesť o akú sumu išlo a nevie povedať, na aký účel mali byť peniaze vyplatené. Pri odovzdaní peňazí svedok nebol. Bolo to v roku 2008. Auto asi kúpil p. S., pretože potom na ňom jazdil. Nevie, čo s ním potom ďalej urobil, či ho predal alebo vrátil žalobcovi. Nevie za koľko ho mal p. S. kúpiť, ani či cenu auta zaplatil. Nevidel, aby obálku späť potom niekto v aute ukladal do priehradky. O pôžičkách, ktoré medzi sebou s p. F. mali mu p. S. nehovoril.

Právny zástupca žalobcu poukázal na to, že tvrdenia žalovaného uvedené v odpore nie sú pravdivé, pretože nie všetky čiastky, o ktorých tvrdil, že boli zaplatené z titulu vrátenia pôžičky, boli skutočne vrátením pôžičky. Tvrdenia žalovaného o vracaní pôžičky prostredníctvom brata žalobcu svedok T. F.

poprel. Žalovaný ani svedok G. neuviedol, kedy koľko peňazí žalobcovi prostredníctvom jeho brata vrátili. Pôžička mala byť údajne zabezpečená prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, čo z kúpnej zmluvy nevyplýva. Ak by bola pôžička vrátená a nehnuteľnosť slúžila ako zábezpeka, nie je dôvod pre jej nevrátenie; vrátenia sa nikto nedomáhal. Žalobca nespochybňuje nadobudnutie nehnuteľnosti od spoločnosti MIMO TATRY; ak išlo o spôsob zábezpeky, nemá vplyv na formu vrátenia pôžičky. Ak týmto právnym úkonom bola zastieraná zábezpeka, tiež to nemá vplyv na vrátenie finančných prostriedkov, keďže ide o tretí subjekt. Za účelom preukázania výberu financií z účtu nie je potrebné vypočúvať účtovníčku, ale predložiť výpisy z účtu, na čo mal žalovaný dostatok času. K vznesenej námietke premlčania uviedol, že žaloba bola podaná včas, lebo deň 05.12.2010 bola nedeľa.

Právny zástupca žalovaného I. vzniesol námietku premlčania žalovaného nároku vzhľadom na to, že pôžička mala byť vrátená do 05.12.2007, avšak žaloba bola podaná 06.12.2010. Uviedol, že z pôžičky žalovaný I. vrátil minimálne sumu 19.992,40 € na účet žalobcu, ktorý spochybnil vrátenie čiastky z titulu poistenia motorového vozidla užívaného žalovaným. Aj keď svedok Š. neuviedol výšku obnosu financií, ktorá bola odovzdaná v Žiline, nie je dôvod pochybovať o tom, že išlo o 10.000 €. Žalobca si protirečil pokiaľ hovoril, že mu bolo zaplatené za zimné pneumatiky a kolesá 2.821 €, následne hovoril, že mu neboli po odcudzení vrátené. Svedeckú výpoveď T. F. je potrebné hodnotiť z hľadiska jeho príbuzenského pomeru so žalobcom. Pán G. potvrdil, že pôžičku splácali po 75.000,- Sk, čo by bolo preukázané aj svedeckými výpoveďami svedkýň N. V. S.. Pôžička 2.000.000,- Sk nebola vyplatená pri podpise zmluvy, ale po častiach v zmysle výpovede žalovaného a svedka G.. Žalobca nevysvetlil prečo chcel previesť vlastnícke právo k motorovému vozidlu na žalovaného, pokiaľ neuhrádzal nič z pôžičky. Poukázal tiež na to, že v roku 2008, ak pôžička nebola zaplatená, došlo k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti z iného subjektu, ktorý bol však personálne prepojený. Prevádzaná nehnuteľnosť mala vyššiu hodnotu.

Z písomnej zmluvy o pôžičke má súd preukázané, že bola uzatvorená medzi veriteľom Z. F. a dlžníkom I. F. S. a dlžníkom II. A. G.Č. dňa 05.12.2006 v Lipt. Hrádku a jej predmetom je záväzok veriteľa požičať dlžníkom peňažnú sumu 2.000.000,- Sk, ktorá im bude odovzdaná v deň podpísania tejto zmluvy. Dlžníci sa zaviazali spoločne a nerozdielne celú požičanú sumu vrátiť jednorazovou splátkou do 05.12.2007 v hotovosti. R. G., D.. XX.XX.XXXX prevzal záväzok ručenia celým svojím majetkom. Úrok z pôžičky nebol dohodnutý. Návratnosť pôžičky s príslušenstvom je zabezpečená zmenkou vystavenou dlžníkom I. a dlžníkom II. a podpísanou ručiteľom v prospech veriteľa, vo výške požičanej sumy. Táto zmluva obsahuje podpisy všetkých zmluvných strán aj ručiteľa; pravosť podpisov dlžníkov aj ručiteľa bola osvedčená zamestnankyňou poverenou notárkou JUDr. Vierou Kupcovou z Lipt. Mikuláša dňa 05.12.2006, pred ktorou menovaní zmluvu podpísali.

Z potvrdenia vystaveného písomne 05.12.2006 F. S. V. A. G. je preukázané, že potvrdzujú prevzatie sumy 2.000.000,- Sk od veriteľa Z. F.L. dňa 05.12.2006 ako pôžičky peňazí na základe zmluvy o pôžičke z 05.12.2006, ktorú sa solidárne zavazujú zaplatiť do 05.12.2007 k rukám veriteľa, v mieste jeho trvalého bydliska, prípadne na inom veriteľom určenom mieste.

Z fotokópie zmenky súd zistil jej vystavenie v Lipt. Mikuláši 05.12.2006 na 2.000.000,- Sk. F. S. V. A. G. sa ňou zaviazali zaplatiť bez protestu Z. F. 2.000.000,- Sk. Zmenka nadobúda splatnosť 05.12.2007, je splatná v Lipt. Mikuláši, obsahuje podpisy vystaviteľov zmenky. Rovnako obsahuje osobné údaje a podpis R. G.. Pravosť podpisov týchto osôb bola osvedčená pracovníčkou notárky JUDr. Viery Kupcovej v Lipt. Mikuláši 11.12.2006.

Z ústrižku poštového peňažného poukazu U súd zistil, že suma 1.346 € bola 17.04.2009 uhradená L. F. pre Wüstenrot poisťovňa, a.s. ako poistné za obdobie od 18.04.2009 do 17.04.2010.

Z potvrdenia vkladu na účet X. z 08.03.2006 zastupiteľstvo Žilina doručeného peňažnému ústavu v ten istý deň súd zistil, že platba 300.000,- Sk na účet žalovaného bola realizovaná.

Žalovaný F. S. na účet majiteľa Z. F. vedený v H., a.s., číslo účtu: XXXXXXXXXXXX vložil dňa 17.04.2009 sumu 1.347,- eur, dňa 25.08.2008 sumu 5.000,- eur, dňa 16.09.2009 sumu 6.000,- eur, dňa 30.09.2009 čiastku 4.000,- eur, dňa 12.10.2009 čiastku 2.500,- eur, dňa 06.11.2009 sumu 500,- eur, dňa 12.11.2009 sumu 1.000,- eur a dňa 20.11.2009 sumu 1.000,- eur, čo je preukázané kópiami vkladových lístkov. Na účet žalobcu vedený v W. N. Z., a.s. vložil žalovaný F. S. pre majiteľa účtu čísloXXXXXXXXXX Z. F.

dňa 23.03.2009 čiastku 20,- eur o 9.37 hodine a v ten istý deň o 9.28 hodine čiastku 1.032,- eur a dňa 12.01.2009 čiastku 2.821,48 eur, čo vyplýva z kópií vkladových lístkov.

Z pripojeného spisu Katastrálneho úradu v Žiline, Správy katastra Lipt. Mikuláš pre obec a katastrálne územie U.. C. sp. zn. V 2255/08 je preukázané, že dňa 06.06.2008 bola medzi zmluvnými stranami predávajúcim MIMO TATRY, s.r.o. a kupujúcim Z. F. uzatvorená kúpna zmluva o prevode nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie a obec U.. C., a to stavieb hlavnej budovy súpisné číslo 103, garáže súp. č. 911, skladov súp. č. 912 a 913 a dielne súp. č. 914, bez pozemkov, za dohodnutú kúpnu cenu 2.500.000,- Sk. Účastníci sa dohodli na odstúpení od zmluvy v prípade, ak kupujúci nevyplatí kúpnu cenu nehnuteľnosti do 30 dní odo dňa povolenia vkladu vlastníckeho práva. Vklad vlastníckeho práva v katastri nehnuteľnosti bol povolený 06.08.2008, jeho účinky nastali tým istým dňom.

Z pripojeného spisu tunajšieho okresného súdu sp. zn. 10Er/631/2011 je preukázané, že návrhom doručeným súdnemu exekútorovi JUDr. Jánovi Gavurovi 18.05.2011 sa žalobca ako oprávnený proti A. G. ako povinnému domáha vymoženia 66.387,83 eur s príslušenstvom na základe platobného rozkazu Okresného súdu Lipt. Mikuláš sp. zn. 1Ro/1132/2010, právoplatného voči tomuto povinnému 22.03.2011. Vo veci bol uznesením č. k. 10 Er/631/2011-29 z 13.09.2011 povolený odklad, proti tomuto rozhodnutiu je podané oprávneným odvolanie, o ktorom zatiaľ odvolací súd nerozhodol.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 1, veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Vzhľadom na obranu žalovaného sa súd zaoberal predovšetkým otázkou, či v dôsledku kvalifikovaného uplynutia času bez vykonania práva došlo k zániku jeho vynutiteľnosti dovoľaním sa premlčania. Účastník, ktorý uplatnil námietku premlčania je povinný tvrdiť skutkové okolnosti potrebné pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej lehoty a svoje tvrdenia podložiť dôkazmi (rozsudok NS ČR sp. zn. 25Cdo 1960/99). Žalovaný tvrdil, že k premlčaniu práva žalobcu došlo neuplatnením jeho nároku v lehote do 05.12.2010. K požičaniu finančných prostriedkov došlo podľa písomnej zmluvy o pôžičke a potvrdenia o ich prevzatí dňa 05.12.2006, dohodnutá doba splatnosti záväzku bola 05.12.2007. V prípade pôžičky zákon určuje premlčaciu dobu trojročnú a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať prvý raz. Právo môže byť vykonané prvý raz, keď vznikne možnosť podať na jeho základe žalobu, teda keď je actio nata. V prípadoch splnenia dlhu obmedzeného na presne určenú dobu, po uplynutí ktorej sa dlh stane zročným, je spojený začiatok plynutia premlčacej doby práve so zročnosťou dlhu. Žalovaný a spoludlžník A. G. mali vrátiť pôžičku do 05.12.2007, koniec trojročnej premlčacej lehoty pripadol na deň 05.12.2010. Keďže na 05.12.2010 pripadla nedeľa, v zmysle § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka koniec

premlčacej lehoty pripadol na najbližší pracovný deň, čo je pondelok 06.12.2010, takže nárok žalobcu nie je premlčaný. Súd zdôrazňuje, že ide o hmotnoprávnu lehotu; na jej zachovanie sa vyžaduje, aby prejav vôle došiel najneskôr posledným dňom lehoty adresátovi, resp. aby právo bolo uplatnené na súde (oproti procesnej lehote, kde pre jej zachovanie stačí ak sa posledný deň lehoty podanie odovzdá na pošte). Inak povedané, ak by žaloba nebola 06.12.2010 doručená súdu, ale podaná na poštovú prepravu a súdu doručená neskôr, došlo by k premlčaniu žalovaného nároku.

Následne sa súd zaoberal otázkou, či dlžníci zaviazaní zo zmluvy o pôžičke svoj záväzok splnili úplne alebo sčasti a kedy sa tak stalo. Pokiaľ sa žalovaný I. bránil skutočnosťou, že 05.12.2006 mu žalobca nepožičal 2.000.000,- Sk, ale že v skutočnosti došlo k „zjednoteniu“ troch pôžičiek, a to pôžičky vo výške 700.000,- Sk poskytnutej v roku 2005, pôžičky 300.000,- Sk vyplatenej v hotovosti na účet žalovaného 08.03.2006 a pôžičky 1.000.000,- Sk požičanej v decembri 2006, toto tvrdenie žalovaného I. je vyvrátené písomnou zmluvou o pôžičke z 05.12.2006 a písomným potvrdením o prevzatí tejto sumy z toho istého dňa, ktoré obidvaja žalovaní vlastnoručne podpísali. Obidvaja dlžníci uzatvorili písomnú zmluvu o pôžičke 05.12.2006 slobodne, vážne, boli oboznámení s jej obsahom, dokonca podľa tvrdení žalobcu jej obsah pripravil žalovaný F. S.. Bolo preto nadbytočným vykonávať dokazovanie, navrhnuté žalovaným I. výsluchom notárky JUDr. Viery Kupcovej, najmä keď účastníci jednoznačne neuvádzali, či notárka bola prítomná aj pri odovzdaní peňazí. Navyše pravosť podpisov na zmluve o pôžičke osvedčovala pracovníčka poverená notárkou, nie notárka. Ak by malo dôjsť k „zjednoteniu“ troch pôžičiek, z právneho pohľadu by muselo dôjsť k dohode o zmene v obsahu záväzku. V prípade kumulatívnej novácie v zmysle § 516 ods. 2 Obč. zák. nový záväzok vzniká popri doterajšom záväzku, ak z dohody nepochybne nevyplýva, že dojednaním nového záväzku má zaniknúť doterajší záväzok. K zmene záväzku by mohlo dôjsť aj privatívnu nováciou podľa § 570 Obč. zák., kedy by doterajší záväzok zanikol a bol by nahradený novým záväzkom. Zmluva o pôžičke z 05.12.2006 však žiadne takéto dojednanie neobsahuje a ani z nej nevyplýva, že by išlo o dohodu o urovnaní, ktorou by si účastníci upravili práva medzi nimi sporné alebo pochybné. Zmluva o pôžičke z 05.12.2006 preukazuje vznik nového záväzku. Žalobca ňou tiež preukázal, že žalovaný istinu 66.387,83 eur žalovaným požičal ako solidárnym dlžníkom a dňa 05.12.2006 im peniaze v hotovosti aj odovzdal. Spoludlžník A. G. uviedol, že si nepamätá ako to presne s požičiavanými peniazmi bolo. V odpore aj vo svojej výpovedi sa žalovaný I. bránil tvrdením o zániku záväzku splnením, sčasti v hotovosti a sčasti vkladmi na účet žalobcu. Hotovostné platby pôžičky mal preberať od žalovaného I, alebo od žalovaného II. žalobca alebo jeho brat T. F.. Svedok T. F. však vo svojej výpovedi poprel, že je pôžička vrátená a rovnako poprel, že prebral čo i len jednu jej splátku. Aj keď je T. F. bratom žalobcu a hodnovernosť jeho výpovede je skreslená príbuzenským pomerom, na druhej strane tento svedok uvádzal, že nevie, aká suma z pôžičky nie je vrátená a rovnako uvádzal, že nevie kedy a akým spôsobom boli jeho bratovi splátky pôžičky odovzdané. Ak by tento svedok vypovedal nepravdivo, potom by sa priklonil k verzii žalobcu a k jeho tvrdeniu o tom, že pôžička nebola vrátená ani čiastočne. Z tohto pohľadu súd tvrdeniam svedka, ktorý bol poučený o následkoch krivej svedeckej výpovede, nemal dôvod neveriť. Naopak je to žalovaný I., kto sám znižuje hodnovernosť svojich tvrdení. V odpore proti platobnému rozkazu uvádzal, že suma 1.347 eur zaplatená 17.04.2009 je splátkou pôžičky, ale po prednese žalobcu o tom, že vzhľadom na prebiehajúce rokovania o kúpe motorového vozidla táto čiastka predstavuje úhradu havarijného poistenia, žalovaný túto verziu potvrdil. Pravdivosť tvrdenia žalobcu je preukázaná aj ústrižkom poštového peňažného poukazu, ktorým bolo 17.04.2009 jeho manželkou L. F. uhradených 1.346 eur poistného za obdobie od 18.04.2009 do 17.04.2010. Okrem havarijného poistenia žalovaný I. zaplatil, čo potvrdil vo svojej výpovedi, aj povinné zmluvné poistenie za motorové vozidlo AUDI A6, ktoré mal od žalobcu kupovať a ktoré užíval, a to za obdobie jeho užívania od októbra 2008 do mája 2009; presnú výšku tohto plnenia neuviedol. Naopak žalobca tvrdil, že žalovaný doplatil povinné zmluvné poistenie za obdobie od počiatku užívania do apríla 2009 vypočítané presne na dni čiastkou 1.032 eur a čiastkou 20 eur, ktoré žalovaný vložil na účet žalobcu v W. N. Z., a.s. 23.03.2009. Výšku týchto súm, zaplatených z titulu povinného zmluvného poistenia celkovo 1.052 eur žalovaný I. nespochybnil. Celkovo suma 2.399 eur, o ktorej žalovaný I. v odpore tvrdil, že predstavuje splátky pôžičky, teda bola zaplatená na iný účel. Zaplatenie splátok pôžičky v hotovosti vo výške 41.167,35 eur (teda 1.240.207,50 Sk) žalovaný nepreukázal. Žalovaný netvrdil ani presný počet mesačných splátok v ním uvádzanej výške 75.000,- Sk zaplatených žalobcovi alebo jeho bratovi T. F.É. (uvádzal počet 14 alebo 15). Rovnako žalovaný II., ktorý mal byť účastný pri vrátení niektorých splátok nevedel uviesť, koľko ich bolo zaplatených. Uviedol, že on bol vrátiť dve alebo tri platby k rukám T. F. v obchode, bez prítomnosti tretích osôb. Ďalej žalovaný II. uvádzal napriek tomu, že je spoludlžníkom pôžičky, že nevie, aká presná časť z nej bola zaplatená týmto spôsobom, či pôžička bola zaplatená celá a kedy sa tak stalo. Rovnako si nevedel spomenúť na sortiment tovaru

predávaný v obchode T. F., čo je vzhľadom na jeho druh (hračky), množstvo predajní tohto typu v Lipt. Hrádku a vzhľadom na dobu, kedy mala byť pôžička vrátená nie bežné. Ani žalovaným I. vyčíslená suma hotovostných splátok pôžičky 41.167,35 eur nezodpovedá jeho tvrdeniu o pravidelnom splácaní splátkami po 75.000,- Sk mesačne, pretože pri akomkoľvek počte poskytnutých splátok by ich celková výška bola ukončená celým číslom pri ich finančnom vyjadrení v Sk (keď žalovaným uvádzaná suma 41.167,35 eur zodpovedá sume 1.240.207,50 Sk). Žalovaný I. dôkazné bremeno v tejto časti neunesol. K platbám vloženým na účet žalobcu dňa 16.09.2009 v sume 6.000,- eur a 30.09.2009 vo výške 4.000,- eur žalobca uviedol, že ide o splátky pôžičky, avšak poskytnutej vo výške 300.000,- Sk (9.958,18 €) dňa 08.03.2006. Pri tejto pôžičke však žalobca tvrdil, že nevie, dokedy mala byť vrátená. Rovnako netvrdil, či má byť splácaná alebo vrátená naraz. Ak čas plnenia nie je dohodnutý, potom je v zmysle § 563 Obč. zák. dlžník povinný dlh splniť prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Žalobca netvrdil, že takýto postup v prípade pôžičky z 08.03.2006 dodržal. Dobu vrátenia tejto pôžičky nebolo možné zistiť ani výsluchom žalovaného I., ktorý udával, že je zahrnutá v pôžičke vo výške 2.000.000,- Sk. Za týchto okolností, keďže pôžička z 08.03.2006 nebola splatnou, nemohli na jej úhradu slúžiť platby zo 16.09. a 30.09.2009 v celkovej výške 10.000,- €, preto je možné súhlasiť so žalovaným I, ktorý tvrdil, že išlo o splátky žalovanej pôžičky. Z tohto dôvodu súd žalobu v časti 10.000,- € istiny a príslušenstva tejto sumy zamietol. Rovnako súd žalobu zamietol aj o 5.000,- € zaplatených 25.08.2009, o sumu 2.500,- € zaplatenú 12.10.2009, o 500,- € zaplatených 06.11.2009, o 1.000,- € zaplatených 12.11.2009 a o 1.000,- € zaplatených 20.11.2009, celkovo o 10.000,- €, o ktorých žalovaný I. tvrdil, že ide o splátky pôžičky. Žalobca naopak tvrdil, že ide o splátky kúpnej ceny motorového vozidla, ktoré vzhľadom na to, že k jeho kúpe žalovaným od žalobcu nedošlo, predstavujú odplatu za dobu jeho užívania. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že zamýšľali uzatvoriť kúpnu zmluvu, ktorej predmetom by bola kúpa a predaj osobného motorového vozidla zn. AUDI A6 za dohodnutú kúpnu cenu 1,5 milióna Sk (49.790,88 €). Ostatné tvrdenia, týkajúce sa tohto zamýšľaného právneho úkonu sa u žalobcu a žalovaného I. líšili. Žalovaný I. prevzal motorové vozidlo v októbri 2008, žalobca tvrdil, že v lete 2008. Žalovaný I. tvrdil, že vozidlo vrátil žalobcovi v máji 2009, keďže kúpna cena mala byť zaplatená do apríla 2009 a do tejto doby mal platiť odplatu za užívanie vozidla 10.000,- Sk (331,94 €) mesačne. Naopak žalobca tvrdil, že žalovaný vozidlo užíval do konca roku 2009. Keďže žalovaný I. podľa tvrdenia žalobcu zaplatil z titulu povinného zmluvného poistenia vypočítaného práve žalobcom za dobu užívania motorového vozidla na dni 1.052 € dňa 23.09.2009, na základe vyhodnotenia tvrdení účastníkov konania v súvislosti s týmto nepriamym dôkazom súd uveril tvrdeniu žalovaného I., že motorové vozidlo užíval kratšie obdobie a vozidlo žalobcovi vrátil v máji 2009. Je nelogickým, aby žalobca vyzýval žalovaného I. na zaplatenie povinného zmluvného poistenia vyrátaného, podľa vlastných slov žalobcu, na dni, ak by mal žalovaný vozidlo užívať aj naďalej, do konca roku. Súd zdôrazňuje, že ani jeden z účastníkov nenavrhol na preukázanie svojich tvrdení vykonať dôkazy. Pokiaľ žalovaný I. navrhol vypočuť svedka Š. na tvrdenie, že za auto zaplatil žalovaný I. zálohu 300.000,- Sk, tento svedok potvrdil, že videl ako žalovaný pri ceste do Žiliny v súvislosti s prevzatím automobilu berie obálku s financiami. Nevedel však uviesť ich sumu ani účel ich použitia a rovnako nepotvrdil, že boli odovzdané žalobcovi. Ani tento svedok, ani žalovaný II. bližšie okolnosti kúpy motorového vozidla, odplaty za jeho užívanie alebo zaplatenia kúpnej ceny uviesť nevedeli. Žalovaný I. vozidlo vrátil žalobcovi bez jeho kúpy v máji 2009; je nelogickým, aby neskôr v čase od 25.08.2009 do 20.11.2009 hradil splátky jeho kúpnej ceny, najmä keď už v tom čase vedel, že ho nekúpi. Po takomto vyhodnotení dôkazov potom súd dospel k záveru, že súčet týchto čiastok 10.000 eur (5.000 € zaplatených 25.08.2009 + 2.500 € zaplatených 12.10.2009 + 500 € zaplatených 06.11.2009 + 1.000 € zaplatených 12.11.2009 + 1.000 € zaplatených 20.11.2009) je splátkami pôžičky tak, ako to tvrdil žalovaný I. a aj o túto sumu žalobu zamietol. O sume 2.821,48 eur z 12.01.2009 vlozenej na účet žalobcu žalovaný I. uvádzal, že pozostáva z mesačnej odplaty dohodnutej čiastkou 10.000,- Sk za užívanie motorového vozidla a 75.000,- Sk splátky pôžičky. Žalobca naopak tvrdil, že ide o kúpnu cenu za zimné pneumatiky a disky na motorové vozidlo AUDI A6, užívané žalovaným. Žalovaný I. tvrdil, že zimné pneumatiky kúpil od žalobcu za 50.000,- Sk v hotovosti nad rámec kúpnej ceny. Keďže ani jedna strana sporu na preukázanie svojho tvrdenia nepredložila ani neoznačila dôkaz, či už priamy alebo nepriamy, v tomto prípade súd konštatuje, že sa žalovaný I. dostal do stavu dôkaznej núdze. Keďže tvrdil, že platba 2.821,48 eur bola sčasti splátkou pôžičky a sčasti platbou za užívanie motorového vozidla a vzhľadom na to, že toto tvrdenie žalovaného žalobca poprel, bolo povinnosťou žalovaného I. poskytnúť dôkazy preukazujúce pravdivosť jeho tvrdenia. To sa však nestalo, preto súd splátku pôžičky v tejto sume preukázanú nemá. Na okraj súd podotýka, že v odpore proti platobnému rozkazu žalovaný I. tvrdil, že suma 2.821,48 eur je v plnej výške splátkou pôžičky, ale na pojednávaní už tvrdil, že ide o splátku pôžičky len v časti 2.489,54 eur (75.000,- Sk). Aj vzhľadom na takéto protirečenie vo výpovedi žalovaného I. súd uveril tvrdeniu žalobcu o tom, že nejde o splátku pôžičky,

ale o kúpnu cenu za zimné pneumatiky a elektronické disky. V dôsledku aplikácie prejednávanej zásady majú účastníci občianskeho súdneho konania povinnosť tvrdenia a nadväzujúcu dôkaznú povinnosť, ktorej nesplnenie má za následok rozhodnutie nepriaznivé pre účastníka, ktorý svoju procesnú povinnosť nesplnil. Žalovaným navrhnuté dokazovanie výsluchom I. N., účtovníčky firmy MIMO TATRY, s.r.o. k skutočnostiam týkajúcim sa prevodu peňažných prostriedkov z finančných účtov tejto spoločnosti súd nepristúpil, pretože úverovo zaviazaná nebola právnická osoba MIMO TATRY, s.r.o., ale žalovaný F. S. a žalovaný v II. rade A. G. ako fyzické osoby. Aj keď boli spoločníkmi firmy MIMO TATRY, s.r.o., ak by k splátkam ich pôžičky došlo prevodom finančných prostriedkov z účtov tohto tretieho subjektu, nemohli by byť vykázané v účtovníctve ako splátky úveru fyzických osôb. Z rovnakého dôvodu súd nevypočul manželku žalovaného I. O. S., ktorá mala pre účtovníčku spracovávať podklady za účelom realizácie platieb a výberu finančných prostriedkov v hotovosti. Navyše realizáciu takýchto finančných transakcií nepreukazujú svedecké výpovede, ale v tomto prípade účtovné doklady, teda listinné dôkazy. Vykonanie týchto dôkazov žalovaný I. navrhol prvýkrát až na pojednávaní 23.05.2012, po vypočutí svedka F.L. a žalovaného II., takže súd tento procesný návrh považoval za účelový. Dohoda o zabezpečení vrátenia čiastky 2.000.000,- Sk prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve právnickej osoby MIMO TATRY, s.r.o. na základe kúpnej zmluvy zo 06.06.2008 uzatvorenej medzi týmto subjektom a žalobcom preukázaná nebola. Naopak predávajúci si v tejto zmluve vymienil právo od zmluvy odstúpiť v prípade, ak dohodnutá kúpna cena nebude zaplatená v lehote 30 od povolenia vkladu vlastníckeho práva.

Súd teda žalobu zamietol v časti žalovanej istiny 20.000,- eur a vo zvyšku žalovaných zaviazal na solidárne (§ 511 ods. 1 Obč. zák.) vrátenie pôžičky. Žalovaní sú v omeškaní s plnením ich záväzku od 06.12.2007, takže žalobcovi patrí úrok z omeškania, a to až do splnenia žalovanej povinnosti. Vzhľadom na počiatok omeškania s poukazom na § 10a/ nariadenia č. 87/95 Z. z. v platnom znení sa výška úroku z omeškania rovná dvojnásobku diskontnej sadzby D. N. Z. platnej k prvému dňu omeškania, čo k 06.12.2007 predstavuje úrok z omeškania 8,5 % ročne. Úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne z istiny 66.387,83 eur patrí žalobcovi od 06.12.2007 do 25.08.2009, kedy žalovaný I. zaplatil 5.000 eur. Od 26.08.2009 patrí žalobcovi úrok z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 61.387,83 eur do 16.09.2009, kedy žalovaný I. uhradil 6.000,- eur, od 17.09.2009 patrí úrok z omeškania 8,5 % ročne z istiny 55.387,83 eur do 30.09.2009, kedy bolo vrátených 4.000,- eur. Úrok z omeškania 51.387,83 eur patrí žalobcovi od 01.10.2009 do 12.10.2009, kedy žalovaný I. zaplatil 2.500 eur, z istiny 48.887,83 eur patrí úrok z omeškania od 13.10.2009 do 06.11.2009, po úhrade sumy 500 eur patrí žalobcovi úrok z omeškania zo 48.387,83 eur od 07.11.2009 do 12.11.2009, kedy bolo uhradených 1.000 eur. Od 13.11.2009 do 20.11.2009 má žalobca nárok na úrok z omeškania z istiny 47.387,83 eur a po zaplatení sumy 1.000 eur dňa 20.11.2009 mu patrí úrok z omeškania z istiny 46.387,83 eur od 21.11.2009 do zaplatenia.

O náhrade trov konania súd podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej iba Obč. súd. por.) vzhľadom na právnu zložitosť veci rozhodne po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného okresného súdu na Krajský súd v Žiline v 4 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§42 ods. 3 Obč. súd. por. - kto ho robí, ktorému súdu je určené, akej veci sa týka a čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Obč.súd.por.).

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 Obč.súd.por.): a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1; b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a); f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak si povinní riadne a včas nesplnia povinnosť stanovenú týmto rozhodnutím, môže oprávnený navrhnúť exekúciu podľa osobitného zákona.